

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI – Příběhy našich sousedů

Pamětník Jan Monsport

Vypracovali žáci ZŠ Npor. Loma Příbor:

Štěpán Bělunek, Ladislav Král, Milan Machala, Alex Ryšánek, Jana Švelková

J. Monsport 1: nahrávka 0008 čas 0:49 – 1:19

Jsme v rodinném domě, který postavil náš otec. Roku 49 jsme se tady přistěhovali, protože na tomto místě stál původní dům rodinný, který ke konci 2. světové války vyhořel na následky pádu leteckého granátu, při přechodu fronty z 5. na 6. května roku 1945.

Voiceover 1:

Tímto příběhem začal své vypravování pan Jan Monsport, se kterým jsme se setkali v pátek 14. prosince 2018 v jeho domě v Příboře. Pan Monsport se narodil v roce 1944. Vyrůstal v rodině spolu s jedenácti sourozenci, vystudoval gymnázium a průmyslovou školu. Celý svůj život bydlí v Příboře a se svou manželkou vychovali 5 synů.

J. Monsport 2: nahrávka 0008 čas 03:29 – 03:54

Bylo právě toho 3. června 1953, kdy přišla první měna po válce, ano, a právě v ten večer 2. června ještě prezident Zápotocký hlásil v rádiu, my už jsme tenkrát měli rádio, tak hlásil, žádná měna nebude, je to jenom propaganda. A v neděli byla měna.

Voiceover 2:

Měnová reforma v roce 1953 zasáhla i rodinu pana Monsporta, a i když mu v té době bylo pouhých 9 let, tato událost mu utkvěla v paměti.

Další události, které pan Monsport intenzivně prožíval, proběhly v roce 1968.

J. Monsport 3: nahrávka 0008 čas 8:25 – 9:04

Ale opravdu ten rok 68, v ten první máj a potom opravdu i to nadšení těch lidí, prostě to se založilo nějakých různých spolků a pak přišel 21. srpen a hotovo! To bylo velmi tvrdé a i ta veřejnost prostě to velmi těžce nesla, když ty naše představitele převezli do Ruska a tam... Potom 26. srpna byla generální stávka hodinová, to jsme šli taky na náměstí a zvony zvonily.

Voiceover 3:

V Příboře se v srpnu 1968 objevily tanky na různých místech.

J. Monsport 4: nahrávka 0009 čas 00:37 – 1:12

Skutečně tady na náměstí stál tank namířený na radnici, před poštou taky tank. No a potom měli velitelství v muzeu, jak je dneska ten velký výstavní sál, tak tam bylo jejich velitelství a nakonec jich... ty vojska přesunuli tady k Osičině, jak je tam v Klokočově, ano, a potom jich přestěhovali do Frenštátu. A byli tady až do roku 1992.

Voiceover 4:

Pan Monsport byl vždy aktivním účastníkem příborského dění. Po roce 1989 byl místostarostou města. Vždy ho zajímaly památky a s příborskými kostely je spjat celý jeho život. I v současné době se stará o zvony. A ani my jsme netušili, že i díky panu Monsportovi můžeme pohledem na hlavní věž kostela zjistit, kolik je hodin a jestli někam nepřejdeme pozdě.

J. Monsport 5: nahrávka 0009 čas 4:08 – 4:57

Každý den se muselo třikrát denně chodit na věž – 104 schody, ano. A když byly bohoslužby, tak ještě taky navíc, ano. A teď už od roku 2010 máme jeden zvon na elektřinu, a takže už se nemusí každý den chodit, jenom v neděli s velkým zvonem zvonit. I tato služba prostě taky zabírá určitý čas, kdy ještě do toho roku 2010 jsme museli každý den natahovat věžní hodiny. Pokud by se nenatáhly, tak by se zvony nebo hodiny zastavily. A když dneska má každý hodinky, tak se vždycky podívá, kolik je hodin na věži.

Zvuk – příborské zvony – podbarvení (od 4:50)